

Bažnyčia, Apgauta Pasaulio

Jėzus Kristus, Jo Sūnus, ir davė mums visko apščiau Kristuje. Mes esame dėkingi Tau, Viešpatie, už privilegijas, kurios mums yra suteiktos per šią didžią aukščiausią Auką, kurią Jėzus paaukojo mums Kalvarijoje, kuri sutaikino mus, gražindama į bendravimą ir palankumą su Tavimi, kad mes turėtume šią paguodą, žinodami, kad parašyta: „Jeigu jūs pasiliksite Manyje, ir Mano Žodis jumyse, jūs galite prašyti ko tik norite, ir tai jums bus duota“. Taigi, mes esame dėkingi už tai, ir meldžiame kad Tu duotum mums tikėjimą tikėti tuo, visa savo esybe.

² Dabar leisk mums atidėti į šalį, Viešpatie, visus dienos darbus, visus šio gyvenimo rūpesčius, nuo kiemsargio iki pastoriaus, kad dabar nieko nebūtų mūsų protuose, bet lauktume, pagarbiai klausytume ką Šventoji Dvasia mums pasakys, kad mes galėtume padaryti kažką gero, sužinoti daugiau apie Tave, susirinkdami čia kartu. Nes, Viešpatie, tikrai dėl to mes ir atėjome šią karštą dieną. Kalbėk mums per Savo gyvąjį Žodį, ir tegu gyvas Žodis gyvena mumyse, ir pasilieka mumyse, kad mes būtume suformuoti ir įgautume pavidalą, ne pasauliui, bet būtume pakeisti mūsų dvasios atsinaujinimu, į Dievo Sūnaus pavidalą. O, mūsų širdys virpa, kai mes pagalvojame, ir džiaugsmas užpildo mūsų sielas, žinant, kad mes galime būti pavadinti Dievo sūnumis ir dukromis. Mes stovime prie pat Jo antrojo Atėjimo slenksčio, ir visos tautos, ir karalystės dreba po mūsų kojomis, visi pasaulio dalykai išnyksta, bet žinant, kad vieną dieną Jis ateis ir pasiims mus į Karalystę, kur niekada nebus pabaigos, ar, ji bus nepajudinama. Ir pagalvojus, kad mes dabar esame tos Karalystės piliečiai! O, Dieve, apipjaustyk šiandien mūsų širdis ir ausis Šventąja Dvasia, per Žodžio vandens apiplovimą. Nes mes prašome to Jo Vardu ir Jo šlovei. Amen.

³ Aš noriu pasiūlyti temą ši rytą. Nes, aš ruošiausi kalbėti kai ką šiek tiek skirtingo, čia turėjo būti išgydymo tarnavimas, bet mes pranešėme, kad maldos kortelės bus dalinamos nuo aštuonių iki aštuonių trisdešimt, ar iki devynių valandų. Ir aš tiesiog... Prieš keletą minučių Bilis atėjo į namus ir jis pasakė, kad ten beveik nieko nebuvo, taigi jis neišdalino maldos kortelių. Todėl mes... Aš pagalvoju, kad paimsiu šį tekstą, bažnyčios pataisymui. Ir aš noriu kalbėti tema: „*Bažnyčia, Apgauta Pasaulio*“. Aš norėčiau perskaityti dabar iš Teisėjų Knygos, 16-to skyriaus, pradėdamas nuo 10-os eilutės.

Ir Delila tarė Samsonui: „Štai, tu pasityčiojai iš manęs, ir kalbėjai man melą: dabar pasakyk man, meldžiu tave, kuo tave būtų galima surišti“.

Ir jis tarė jai: „Jei tu surištum mane tvirtai naujomis virvėmis, kurios niekada nebuvo naudotos, tuomet aš būčiau silpnas, ir būčiau kaip bet kuris žmogus“.

Taigi Delila paėmė naujas virves, ir surišo jomis jį, ir tarė jam: „Filistinai puola, Samsonai“. Ir ten buvo tykotojai, pasislėpę kambaryje, Ir jis sutraukė jas nuo savo rankų, lyg siūlus.

Ir Delila tarė Samsonui: „Iki šiol tu tyčiojaisi iš manęs, ir sakei man melą: pasakyk man kuo tave būtų galima surišti“. Ir jis tarė jai: „Jei tu supinsi. . . septynias mano kasas su audeklu“.

Ir ji pririšo jį prie kuolelių, ir pasakė jam: „Filistinai puola, Samsonai“. Ir jis pabudęs iš savo miego, nuėjo su sijos kuoleliais, ir su audeklu.

Ir ji tarė jam: „Kaip tu gali sakyti: ‚Aš tave myliu‘, ir tavo širdis nėra su manimi? tu pasityčiojai iš manęs tuos tris kartus, ir ne. . . pasakei man, kur glūdi tavo didelė jėga; ir nepasakei man, kur glūdi tavo didelė jėga.

Ir įvyko tai, kad kai ji spaudė jį kiekvieną dieną su savo žodžiais, ir primygtinai reikalavo jo, taigi jo siela buvo mirtinai nuvarginta;

Ir jis atvėrė jai visą savo širdį, ir pasakė jai: „Skustuvus nėra užėjęs ant mano galvos; nes aš buvau nazarėnas Dievui nuo savo motinos iščių: jei aš būčiau nuskustas, tuomet mano jėga pasitrauktų nuo manęs, ir aš pasidaryčiau silpnas, ir būčiau kaip bet kuris žmogus.

Ir kai Delila pamatė, kad jis atvėrė visą savo širdį, ji pasiuntė ir pakvietė. . . filistinų valdovus, sakydama: „Ateikite dar kartą, nes jis parodė man visą savo širdį“. Ir filistinų valdovai atėjo pas ją, ir prašė pinigų, ar atnešė jai į rankas pinigus.

Ir ji užmigdė jį ant savo kelių; ir ji pašaukė vyrą, ir jis nuskuto septynias jo kasas nuo jo galvos; ir. . . tai pradėjo jį paveikti, ir jo jėga pasitraukė nuo jo.

Ir ji tarė: „Filistinai puola, Samsonai“. Ir jis pabudo iš savo miego, ir tarė: „Aš išeisiu, kaip ir anksčiau, ir nusikratysiu. Ir jis nežinojo, kad VIEŠPATS buvo pasitraukęs nuo jo.

⁴ Dabar aš noriu perskaityti kaip tekstą dėl šios temos, randamą Apreiškimo Knygoje, 2-me skyriuje, pradedant nuo 21-os iki 23-ios eilutės.

Ir Aš jai daviau laiko atgailauti dėl savo nesantuokinių santykių; bet ji neatgailavo.

Štai, Aš įmesiu ją į patalą, ir tuos, kurie su ja svetimauja - į didelius vargus, nebent jie atgailaus dėl savo darbu.

Ir aš nužudysiu jos vaikus mirtimi; ir visos bažnyčios žinos, kad Aš esu tas, kuris ištiria protus ir širdis: ir Aš atlyginsiu kiekvienam iš jūsų pagal jūsų darbus.

Te Viešpats prideda Savo palaiminimų Jo Žodžio skaitymui.

⁵ Samsonas, didingas poelgis, kaip ir bažnyčia, pradėjo teisingai. Jis pradėjo teisinga kryptimi. Jis pradėjo, ir buvo vadinamas galingu, narsiu vyru. Jis pradėjo, tarnaudamas Viešpačiui, laikydamasis Jo Žodžio ir vykdydamas Jo Įsakymus. Ir tai iš dalies panašu į bažnyčią. Ji emėsi, kaip mes sakytume, pasauline išraiška, pradėjo teisinga koja. Pradėjo laikytis Viešpaties Įsakymų. Ir tol, kol Samsonas sekė Viešpačiu, Viešpats naudojo Samsoną.

⁶ Nes, Dievas gali pasilikti bet kurį, ir naudoti bet kurį, kas seks paskui Jį, nes tai yra Dievo reikalas. Bet kai mes nusukame į šoną, tolyn nuo Dievo dalykų, tuomet Dievas jau daugiau nebegali mūsų naudoti. Kai mes tvirtai vaikščiosime pagal Dievo Įsakymus, kai mes pasiliksime Biblijos puslapiuose ir garbinsime pagal parašytą Žodį, garbinsime Jį Dvasioje ir Žodžio Tiesoje, tuomet Dievas galės panaudoti bet kurį asmenį. Bet kai jie ketina nukrypti paskui ką nors kitą, tuomet Dievas nebegali ilgiau naudoti to asmens.

⁷ Taigi, Samsonas labai gerai pavaizduoja šiandienos bažnyčią. Kai bažnyčia prasidėjo, Dievas galėjo naudoti bažnyčią, nes bažnyčia rūpestingai vaikščiojo pagal Viešpaties Įsakymus, laikėsi visų Jo nuosprendžių ir Jo įstatų, ir vykdė visus Jo Įsakymus. Ir Dievas buvo su bažnyčia. Bet atrodo, kad yra tokia silpnėjanti vieta bažnyčios tarpe.

⁸ Atminkite, mes esame ne iškyloje, bet mes esame mūsų lauke. Dauguma žmonių galvoja, kad kai jie tampa krikščioniu, kad tai viskas ką jiems reikia padaryti, kad tai amžiams išspręsta, kadangi jie yra krikščionys ir visa kita ateis lengvai. Niekada net negalvokite taip. Nes, aš tapau krikščioniu, kad kovoti, kovoti gerą tikėjimo kovą. Aš tapau krikščioniu, kad stočiau į kovos eiles. Mes esame krikščionys kariai, ir mes turime būti išreniruoti ir paruošti, ir žinantys visas priešų technikas, žinantys kaip įtvirtinti, žinantys kaip kovoti kovą. Ir mes galime padaryti tai tik tada, kai Šventoji Dvasia mums tai apreiškia. Kai mes einame į karą, mes negalime priimti to, ką kitos tautos mums sako, kai kurias jų idėjas. Bet mes turime turėti savo pačių idėjas, būdą, kurį nurodo mums Šventoji Dvasia, ir kokias idėjas Ji mums duos, nes Ji yra krikščionių armijos Vyriausiasis Vadas.

⁹ Samsonas padarė gera, jis buvo didis vyras, kol jis pradėjo, pradėjo tarsi (mes pavadintume tai) „šelmiškai dairytis“ aplink, kol jis nepradėjo palikinti savo teritorijos. Ir bažnyčia veikė gerai, ir viskas buvo gerai, kol jie nepradėjo palikinti savo teritorijos. Samsonas pradėjo flirtuoti. Ir jis flirtavo ne su

izraeliečių merginomis, jis pradėjo flirtuoti su filistiniečių merginomis.

¹⁰ Ir tai kažkas panašu į tai, ką padarė bažnyčia. Ji niekuomet nepradėjo meilintis saviesiems, ji nuėjo paskui netikinčiuosius ir pradėjo flirtuoti su netikinčiais. Štai kur mes padarėme mūsų didžiausią, vieną iš didžiausių klaidų, tai kai bažnyčia pradėjo daryti dalykus, kurie buvo neteisingi. Ji susidėjo, panašiai kaip Samsonas, su bloga draugija.

¹¹ Samsonas, kol jis buvo Viešpaties žmonių draugijoje, jis darė viską gerai. Bet kai pradėjo flirtuoti su bloga draugija, jis pateko į bėdą.

¹² Ir tokiu būdu yra su bažnyčia. Kai bažnyčia nuolankiai ir kasdien sekė paskui Šventosios Dvasios vedimą, Dievas juos laimino, ir stebuklai, ženklai ir nuostabūs darbai lydėjo bažnyčią. Bet kai ji pradėjo laikytis blogos draugijos, su pasauliu! Vienas blogiausių dalykų ką ji padarė, ir pirmas dalykas ką ji padarė – ji pradėjo organizuotis, saardydama bendravimą tarp kitų tikinčiųjų, nes jie sužinojo kad tautos buvo organizuotos. Bet ši didi Evangelija neskirta vienai valstybei ar vienai tautai. Ji skirta „kas tik panorės, tegul jis ateina“, visoms tautoms, giminėms, kalboms, ir žmonėms. Dievas niekada neketino nubrėžti ribų.

¹³ Bet žmonės norėjo būti kaip, jie susilygino, ar kopijavo pagal,ėjo ir darė kaip pasaulis, kalbėjo dalykus, kuriuos jie daro, kad turėtų pasisekimą tokiu būdu, koku jiems sekėsi. Mes niekuomet neturėsime pasisekimo, darydami bet ką, ką daro pasaulis. Mes vien tik galime turėti pasisekimą, kai mes sekame Dievo įsakymais ir to kelio, kaip Jis daro. Mes niekuomet neturėsime – darydami pagal pasaulio pavyzdį. Jeigu cigarečių kompanija pasiekė savo gerų laimėjimų per televiziją, ir alaus, alkoholio kompanijos pasiekė gerų laimėjimų per savo įnašą į televiziją, tai nėra ženklas, kad bažnyčia pasieks pasisekimą per televiziją. Bažnyčios sėkmė slypi Dievo jėgoje pamokslaujamoje Evangelijoje, ir Dvasios demonstravime. Mes negalime sakyti, kadangi ta televizija padarė *tai ir tai* dėl cigarečių kompanijos ir—ir dėl kitų kompanijų! Mes neturime jokios Rašto vietos, kad bandytume sulyginti su tais žmonėmis. Ir tol, kol mes tai darome, mes galbūt pritrauksime didelį žmonių skaičių, bet tai nėra tas, ką Dievas paskyrė mums daryti. Mes galvojame, nes mes visi esame paveikti, skraidome aukštai, didingos organizacijos, kadangi vyksta tokiose skaisčiose spalvose, kad tai yra sėkmė. Mes kasdien mirštame, stovėdami ant savo kojų, dvasine prasme! Jeigu mes stotume šį rytą ryžtingai, dešimt milijonų, ir Šventosios Dvasios nebūtų su mumis, mums geriau stovėti dešimt ryžtingų – su Šventąja Dvasia, kuri su mumis. Mes negalime lyginis su pasauliu.

¹⁴ Ir vienas iš pirmų dalykų buvo tai, kad kad bažnyčia pradėjo organizuotis. Pirmą organizacija buvo katalikų bažnyčia, ir tuomet atėjo liuteronų bažnyčia. Kai jie organizavosi katalikų bažnyčioje, kad padarytų ją organizacija, vieną kartą ten buvo šauksmas: „Filistinai puola, Samsonai“, ir Samsonas sutraukė tas virves, šiuos katalikų bažnyčios pančius, ir Martynas Liuteris išėjo, su organizacija.

¹⁵ Tuomet jie surišo bažnyčią kita virve, kaip padarė Delila. Ir jie pradėjo... vietoj to, kad turėtų Dievo pašauktą žmogų, žmogų, kuris buvo pašauktas Šventosios Dvasios; galbūt nežinantys savo ABC, bet jie pažinojo Kristų. Tada bažnyčia pritaikė savo stilių ir manieras pagal politinius pranešėjus. Ir jie turėjo duoti savo pamokslininkams „daktaro laipsnį“, kiekvienas turėjo būti teologijos daktaras. Tai buvo kita virvė, kad surišų bažnyčią. Žmonės eina ir mokosi, kiekviena seminarija stengiasi išleisti geresnį mokslininką, kad jų bažnyčia galėtų pasigirti: „Mūsų pastorius yra teologijos daktaras“. Ir ką jie padarė? Vienas stengiasi turėti daugiau žinių, nei kitas. Na, tai nieko nereiškia Dievo akyse.

¹⁶ Ir nėra reikalo bet kuriam žmogui stengtis savo pasaulietinėmis žiniomis kada nors įtikti Dievui. Tai yra bjaurastis Dievo akyse! Jūs niekada neįtiksite Dievui su pasaulio siekais ir žinojimu, nes „tai yra priešiškus Dievui“, - sako Raštas. Jis negali to padaryti.

¹⁷ Ir kiekvienas bando turėti visą pažinimą. Jie tiesiog žino, ką daryti ir kokius kalbėti žodžius, ir tai tampa tiesiog politine kalba, vietoje Šventosios Dvasios Žinios galingo pasirodymo, kuri nusileidžia į žmogaus širdį ir atidengia jo nuodėmes. Jie išmokyti politinių kalbų, ir mums to nereikia. Paulius pasakė: „Žodis atėjo pas mus, ne tik... ar, Evangelija, ne tik Žodyje, bet per Jėgą ir Šventosios Dvasios pasireiškimą“. Tai atnešė Evangeliją, parodant Šventosios Dvasios jėgą! Bet visi šie žmonės vyksta į seminarijas ir jie įgyja aukštą išsilavinimą, kaip jie turi stovėti prieš žmones, kaip jiems save pristatyti, kaip jie turi rengtis ir kaip jie turi elgtis, jie niekada neturi naudoti netaisyklingos gramatikos. Taigi, viskas gerai dėl politinės kalbos, bet mes nesekame paskui kerinčius žmogaus žodžius. Paulius pasakė: „Evangelija, kurią aš pamokslauju, neateina štai taip, bet Ji ateina per Šventosios Dvasios atsinaujinimą ir per akivaizdžius Jėgos parodymus“. Neateina per teisingą kalbos formą, tai būtų jūsų išmintis, arba tai būtų jūsų pasitikėjimas žmogiška išmintimi. Bet tai ateina per prisikėlusio Kristaus Jėgos parodymą. Tai yra Evangelija - „Pažįstant Jį, Jo prisikėlimo Jėgoje“.

¹⁸ Kiekvienas galvoja, kad jis yra šiek tiek protingesnis nei kitas žmogus, kiekviena denominacija. Metodistai pasakys: „Mes turime protingiausią žmogų“. Baptistai pasakys, ir Kristaus bažnyčia, ir taip toliau, jie visi: „Mes esame protingiausi. Mes,

mūsų—mūsų žmonės, mes tiesiog neleidžiame paprastam žmogui išėiti ir pamokslauti Evangeliją“. Bet jie pasirenka juos. (O Dieve, pasigailėk!) Pasirenka juos; jeigu jie yra patvirtinti pagal jų tam tikrą doktriną, tuomet jie pastato juos į bažnyčią. Dievas niekaip negali jo paliesti. Aš noriu, kad man pamokslautų kažkas, kas buvo pasirinktas Šventosios Dvasios, ką Dievas išskėlė, ne parinktas žmogaus ar denominacijos.

¹⁹ Visas žinojimas! Jie sako: „O, mes viska žinome apie Tai“, ir kai kurie iš jų nežino Šventosios Dvasios pradinės abėcėlės. Jie atmeta Tai.

²⁰ Tai primena man mažą knygelę, kurią aš kartą skaičiau Kalifornijoje, maždaug prieš dešimt metų. Aš paėmiau ją iš senos knygų parduotuvės. Aš užmiršau kas buvo jos autorius. Tiesiog mažutė, dešimties centų knygelė, bet turėjo tam tikrą gerą prasmę, nors atrodė, kad tai juokinga ir sumanu. Bet aš radau ten kažką, kas atrodė dėl manęs kaip Dievas. Ir vienas iš nedidelių pasakojimų prasidėjo štai taip. Vieną rytą didelėje vištinėje, ten buvo vienas gaidžiukas, kuris galvojo, kad jis turi visą pažinimą, kurį buvo galima žinoti. Taigi, jis užskrido ant dėžės ir keturis ar penkis kartus sudavė savo mažu snapeliu į dėžę, užmetė savo galvytę ir taip užgiedojo, kaip jūs niekada dar negirdėjote gaidžio giedant. Ir kiti, jis patraukė jų dėmesį, ir jis pasakė: „Šios vištides ponios ir ponai, aš norėčiau visą šį rytą kalbėti jums apie vieną didžią išsilavinimo programą, kurią mes ką tik sukūrėme“. Pasakė: „Mano studijavimas pareikalavo daug žinių“, - kai jis užsitraukė akinius ant savo snapo. Ir jis pasakė: „Aš nusprendžiau, kad mes, vištos, galime patobulinti save didesnėmis žiniomis. Todėl, aš galiu jums pasakyti, kur, jeigu mes kapstysime ir darbuosimės tam tikrame aptvare ar skylėje, mes surasime tam tikrą vitamą, nuo kurio mes geriau giedosime, ir išaugs gražesnės plunksnos. Ir, o, aš galiu papasakoti jums, kaip mes galime įvairiais būdais pagerinti save“.

²¹ Ir jaunikliai su savo mažomis raudonomis skiauterėmis, jie tik cypsėjo ir sakė: „Argi jis ne mielas?“ Ir jie iš tikro žavėjosi juo. „O, jis toks genialus gaidys!“ Primena man apie kai kuriuos iš tų seminarinių pamokslininkų. „Toks genialus žmogus! Mums nėra jokio reikalo trintis aplink su kitais viščiukais, mes visi turėtume eiti su juo“.

²² Na, prieš tai, kai mažasis draugužis užbaigė savo kalbą, ten buvo kitas viščiukas, kuris neturėjo tokių spalvingų plunksnų, atbėgo iš tos vištides kiemo, ir pasakė: „Vaikiniai, viena minutėlė! Aš ką tik girdėjau paskutinę suvestinę per radiją. Kaina už viščiukus pakilo keturis centus už svarą, ir rytoj visus mus papjaus! Ką gero duos jūsų žinojimas?“

²³ Broli, visos žinios, kurias mes galime sukaupti, ką gero tai duos? Mes esame šešios pėdos žemių! Mes visi lėtai ir kas minutę

mirštame. Mūsų žinios nieko nereiškia. Mes norime pažinti Jį. Bet jie daro tai.

²⁴ Kai aš padariau pastabą prieš kurį laiką apie viena mažą kanarėlę, ir ji galvojo, kad ji žinojo viską, ką reikėjo žinoti, ir ji žinojo tiek daug, kad ji galėjo papasakoti visoms likusioms kanarėlėms apie žmogiškas būtybes. Taigi ji užskrido ant savo narvelio ir pradėjo pasakoti apie žmogiškas būtybes, kaip ji viską apie juos žinojo. Ir, staiga, profesorius iš Purdu priėjo, ir pradėjo kalbėti jai kažkokius išdailintus žodžius, ir mažasis bičiulis sumirksejo savo akimis ir pakraipė galvelę, ir . . . Taigi, ji turėjo akis, ji galėjo matyti profesorių. Ji turėjo ausis, ji galėjo girdėti jį. Bet, žinoma, ji nežinojo apie ką jis kalba. Kodėl? Pas ją buvo kanarėlės protas. Pas ją tik paukščio protas. Štai viskas, ką ji turi. Ji neturi žmogiško proto, tad ji negali galvoti, kaip žmogus.

²⁵ Ir nei žmogus negali galvoti kaip Dievas! Jūs esate žmogus, ir visas pasaulietinis žinojimas yra ne daugiau, nei kanarėlės protas. Viskas, ką jūs darote, tai tiesiog kenkiate sau. Jums reikia turėti Kristaus protą.

²⁶ Priežastis, dėl ko žmonės eina ir prisijungia prie organizacijų, ir naują gimimą pakeičia rankų paspaudimu, jie stengiasi apeiti naują gimimą. Jie nenori naujo gimimo. Ir jie—jie žino, kad mes to mokome Biblijoje, todėl jie nori pakeisti tai kažkuo. Ir sekmininkai irgi ne geresni, bando kažkuo pakeisti! Jie nori to, kad būtų elegantiškai. Tai turi būti taip elegantiška: „Mes paspausime rankas ir prisijungsime prie bažnyčios, ir būsime apšlakstyti ar pakrykšti“, ar kažkas. Jie bijo naujo gimimo. Aš kartais manau, kad Branhamo bažnyčia bijosi šito!

²⁷ Taigi, mes visi žinome, kad gimimas, man nesvarbu, kur jis yra, ar kur būtų, tai yra sumaištis. Jeigu kūdikis gimsta ant šiaudų krūvos, ant kietų grindų, ar rausvai dekoruotame lignonės kambaryje, bet kuriuo atveju tai yra sumaištis. Veršiuko gimimas ar gimimas kieno nors kito - tai sumaištis.

²⁸ Ir naujas gimimas yra niekas kitas, kaip sumaištis! Bet žmonės yra tokie manieringi: „Mes eisime ten, kur jie paspaudžia rankas. Mes eisime ten, kur jie nerėkia ir neverkia, ir nesidaužo į altorių ir nešaukia“. Jūs norite būti per daug žmogumi! Ko mums reikia - tai gimimo, mirimo, kuris pagimdytų Gyvenimą!

²⁹ 9 Sėkla, sena bulvė, bulvės sėkla, jūs paimkite tą bulvę ir užkaskite ją į žemę. Kol jūs galėsite turėti naujas bulves, ta sena bulvė turi supūti. Grūdas negali duoti naujos gyvybės, kol jis nesupūva.

³⁰ Ir vyras ar moteris niekada negali turėti naujo gimimo, kol jų intelektualumas ir jų pačių „aš“ nesupus, mirs, numirs prie altoriaus, ir šauks, visote toje sumaištyje, kol pranyksta visas jūsų manieringumas, ir jūs gimstate iš naujo per Dievo Dvasią. Man nerūpi, ar jūs spiegiate, kalbate kalbomis, šokinėjate

aukštyn - žemyn, pliupsite kaip viščiukas, pametęs galvą, jūs gimdote naują Gyvybę! Bet mes kažkuo pakeitėme tai, mes norime klasikinio būdo, neabejotinai.

³¹ Praeitą dieną, penktadienį, žmona ir aš keliavome į parduotuvejį. Aš nenoriu įkyriai kartoti tą patį. Bet kai mesėjome gatvę, aš tiesiog vis nusukdavau savo galvą tai į vieną, tai į kitą pusę, nuogos moteris. Aš pažadėjau Dievui, kai aš buvau aklas žmogus, jeigu Jis išgydys mano akis, tai aš žiūrėsiu į tai kas teisinga. Ir aš laikau savo mašinoje kabantį mažą kryžiuką. Kai aš matau kažką panašaus, aš pažvelgiu į kryžių ir sakau: „O Dieve, Tai yra mano Prieglobstis“, kai aš pažvelgdavau į kryžių.

³² Aš mačiau tas moteris. Meda pasakė: „Mes nematėme nei vienos moters šiandien, kuri dėvėtų sijoną“. Ir ji pasakė: „Bili, pažvelk į tą moterį, su tomis mažomis juostomis aplink jos kūną, - ir pasakė, - tu nori man pasakyti, kad ta moteris nežino, kad tai yra negerai?“ Pasakė: „Jeigu ji nežino, kad tai blogai, tuomet ji nėra sveiko proto“.

³³ Aš pasakiau: „Tiesiog minulėlė, brangioji. Ji yra amerikietė, ji daro tai, ką daro amerikietės“. Aš pasakiau: „Ne taip seniai aš buvau Suomijoje, brangioji“.

³⁴ Ir aš klausinėjau ten vyro, kuris padėjo man, daktaras Manininas. Ir mes eidavome į sveikatingumo pirtį, kuri vadinama „sauna“, ir jie paima jus, užpila karšto vandens, ar vandens ant karštų akmenų, ir nuo to jūs tiesiog prakaituojate. Po to jie verčia jus šokti į ledinį vandenį, ir po to vėl grįžti atgal. Po to jus nuveda į kambarį, ir ten yra slaugės, moteris, kurios šveičia vyrus (ir jie nuogi), siunčia juos atgal į baseiną. Aš ten neičiau. Ir aš pasakiau: „Daktare Manininai, tai neteisinga“.

³⁵ Jis pasakė: „Gerai tuomet, gerbiamas Branhamai, tai neteisinga. Tada kaip apie jūsų amerikiečių gydytojus, kurie nurengia moterį ir paguldo ją ant stalo, apžiūri visus jos seksualinius organus? Kaip dėl jūsų medicinos seselių ligoninėse?“

³⁶ Aš pasakiau: „Atleiskite, broli Manininai, Manininai, jūs teisus“.

³⁷ Kas tai? Tai įprasti dalykai. Kai aš buvau Paryžiuje, aš vargiai galėjau patikėti tuo, kad ir dėl vyrų, ir dėl moterų ten buvo vieni ir tie patys tualetai. Aš negalėjau to suprasti, kad tualetai, esantys gatvės šone, buvo tiek vyrams, tiek moterims. Aš negalėjau patikėti, kad kai moteris eina į paplūdimį maudytis, vaikas ir jo brangiausioji, jie neturi persirengimo kabinų, jie tiesiog nusiima visus savo drabužius iki paskutinio rūbo, po to nusiima, ir užsideda mažas juosteles, ir eina maudytis, bet juk taip. Jie nekreipia į tai jokio dėmesio. Tai yra įprastas dalykas Prancūzijoje.

³⁸ Afrikoje, moteris ir vyrai, jauni ir seni, išviso be jokių drabužių, vaikšto po prerijas. Niekada nežinojo, kas yra tualetas

kambarys, ar dalykai, ar niekada nenueidavo, kad nesimatytų. Bet jie nežino skirtumo. Kito jie nežino. Bet tai yra įprastas tautų dalykas.

³⁹ Bet aš pasakiau: „Brangioji, mes esame kitokie, mes iš kitos Tautos. Mes čia esame piligrimai ir svetimšaliai, štai kodėl tie dalykai mums atrodo neteisingi. Nes Biblijoje pasakyta: „Tie, kurie tai išpažįsta, pareiškia, jie parodo, kad jie yra piligrimai ir svetimšaliai, jie ieško ateinančio miesto““.

⁴⁰ Vyras ir moteris Italijoje, Prancūzijoje, Afrikoje, bet kurioje tautoje, kurie yra kada nors iš naujo gimę iš Šventosios Dvasios, nedaro tokių dalykų. Jie nenešios tų rūbų. Jie nesielgs taip, kadangi jie yra iš kitos Tautos, Kurios Valdovas ir Kūrėjas yra Dievas. Mes esame iš Dangaus. Dvasia, kuri jumyse, motyvuoja jūsų gyvenimą. Jeigu jūs esate amerikietis, jūs darysite tai, ką daro amerikiečiai. Jeigu jūs esate prancūzas, jūs darysite tai, ką daro prancūzai, ir kritikuosite kitus. Bet jeigu jūs esate iš Dievo, jūs darysite tai, ką jie daro Danguje, kadangi jūsų Dvasia ateina iš Aukštai ir Ji kontroliuoja jus.

⁴¹ Dar žvilgtelėkime truputėlį į kai ką. Rašte tie, kurie ieškojo to naujo Miesto, elgėsi kitaip. Jie išpažindavo, kad jie piligrimai ir svetimšaliai. Bet Kaino pusėje, jie tapo pabėgėliais ir išdavikais. Bet krikščionys buvo piligrimai ir svetimšaliai. Pabėgėlis neturi namų, išdavikas yra baisus žmogus. Bet piligrimas - tai kažkas tikro, ir iš tikros šalies kitoje Tautoje, stengiasi surasti savo kelią Namu, išpažindamas savo gyvenimu, kad jis turi kažką, kas parodo, kad jis iš kitos Šalies. Štai kame priežastis.

⁴² Bet visgi tie žmonės, kurie taip daro, tie žmonės, kurie nešioja tuos dalykus, leiskite jums pasakyti. Pietų Afrikoje, kai aš pamačiau trisdešimt tūkstančių laukinių pagonių, nuogu primityvių čiabuvių. Šešiolikos, aštuoniolikos, dvidešimties metų merginos ir vaikinai, be jokio siūto rūbo, stovėjo ten purvinais veidais, ir išdažyti, su kaulais nosyse, pagaliukai kabėjo jų ausyse, ir plaukuose sukryžiuoti žmogaus ar kažkieno kaulai, gyvūnų dantys kabo aplink kaklą, nuogi, kokiais atėjo į pasaulį, ir nežinojo to. Bet kada jie priėmė Kristų, ir puolė veidais žemyn, ir gavo Šventąją Dvasią, jie pakilo ir sukryžiuavo savo rankas ant krūtinės, ir jie pasitraukė, ir surado drabužius, kad apsirengtų. Kodėl? Jie tapo piligrimais ir svetimšaliais šiam pasauliui. Aleliuja! Jie buvo nutolę nuo Jo. Taip, pone.

⁴³ O, taip, tie žmonės vadina save krikščionimis. Jie priklauso bažnyčioms. Jie nueina ir sako: „Mes esame metodistai. Mes esame baptistai. Mes esame presbiterionai. Mes esame septintos dienos adventistai. Mes esame *tie, anie* ir *kiti*“. Tai nieko bendro su tuo neturi. Jūsų dvasia, gyvenimas, kuris yra jumyse, motyvuoja ir pasako, kas jūs esate. Jėzus pasakė: „Iš jų vaisių jūs pažinsite juos“.

⁴⁴ Pirma, bažnyčia tapo kaip Izraelis. Jie matė, kad visos pagonių tautos turi karalių. Dievas buvo jų Karalius. Ir jie matė, kad pagonių tautos turi karalių, taigi jie panoro elgtis taip, kaip pagonių tautos, ir jie įsigijo sau karalių. Ir kai jie tai padarė, jie pateko į bėdą. Pamažu tai pradėjo įeiti. Pamažu pasaulis pradėjo įslinkti į juos. Galiausiai užbaigė Ahabu. Vienas karalius tiesiog ėjo šiek tiek arčiau prie to, šiek tiek arčiau prie to, ir galiausiai išspaudė iš jų gyvybę. Ir jie nuėjo ten. Ir kai atėjo tikrasis Karalius, jie Jo nepažino.

⁴⁵ Tą patį padarė bažnyčia. Ji pasirinko. Štai taip. Ji pasirinko politiką, išsilavinimą. Ji pasirinko organizacijas, bendruomenes, didžiules bažnyčias, pasipūtusius pamokslininkus. Ir kai atėjo tikrasis Karalius, jie nepažino Jo, ir jie nukryžiavo pačią Šventąją Dvasią, kuri yra jų Karalius. Jie nepažįsta Jo, bet jie juokiasi iš Jo ir šaiposi iš Jo. Kaip žydai pasielgė su savo Mesiju, tokiu pat būdu bažnyčia elgiasi su savo Mesiju. Jie nežino to. Jie neturi dvasinio išvalgumo, kadangi jie taip prikimšti doktrinomis, jų akys pripildytos tuo, ką jie mato, didžiuliais pastatais, stengdamiesi prilįgti šiam pasauliui. Mūsų niekada neragino—nebuvo raginami susilyginti su pasauliui. Mes buvome raginami nusižeminti.

⁴⁶ Ir, tik viena dauguma - Dieve. Ir šiandien tarp evangelistų išgydymo srityje, yra tiesiog rungtyniavimas, konkurentai. Vienas sako: „Na, ačiū Dievui, Aš turiu daug tūkstančių. Aš turėjau didesnę susirinkimą nei pas tave“. Koks tai skirtumas? Ar mes turime vieną ar vieną milijoną, koks skirtumas? Ar mes esame ištikimi Dievui? Ar mes esame ištikimi Jo Žodžiui? Aš mes išlaikome Šventosios Dvasios išbandymą? Ar tai tiesa? Tai yra pagrindinis dalykas.

⁴⁷ Bet mes einame į kompromisą su Biblija. Daugybė mūsų sekmininkų eina į kompromisą su fundamentaliomis šios Biblijos doktrinomis. Tai yra . . . Aš nenoriu užgauti jausmų. Aš esu savo bažnyčioje, ir aš jaučiu, kad aš—aš tiesiog galiu tai padaryti savo bažnyčioje, kadangi aš pamokslauju Evangeliją. Bet dešimtys tūkstančių sekmininkų pamokslininkų žino, kad Biblijoje nėra tokio dalyko, kaip krikštas vardan „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“. Aš metu iššūkį arkivyskupui, ar bet kam, kad parodytų man. kur ką nors krikštijo vardan „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“. Bet jie eina į kompromisą, kadangi taip padarė organizacijos. Nėra nei vieno žmogaus Naujajame Testamente, ir trijų šimtmečių istorijoje po to, kad būtų krikštytas kitaip kaip į Jėzaus Kristaus Vardą. Kas tai? Organizacija. Ji tai padarė. Eidama į kompromisą!

⁴⁸ Ir šiandien jie pašalino visus, kurie darbavosi gatvėse. Jie pašalino iš bažnyčios tambūrinus. Jie pašalino iš bažnyčios visą šlovę, padarė seminarinį pamokslavimą, mažo, seno skiauterėto gaidžio pamokslavimą, visi nublizginti visuomenėje, ir jų moterys, devinčios šortus ir sukneles, į kurias jos įkimštos kaip

į oda, ir vyrai rūko cigaretes, žaidžia kortomis ir pasakoja nešvankius juokelius. Tai gėda Dievo akyse! Aš žinau, kad tai yra šiurkštu, bet tai laikas, kai kažkas turi kai ką pasakyti. Eina į kompromisą, pasiduoda, elgiasi kaip šis pasaulis!

⁴⁹ Man nerūpi, jeigu man teks stovėti vienam, su niekuo, išskyrus tik Dievą, aš pamokslausiu Dievo Biblijos Tiesą ir stovėsiu už Ją. Jei aš mirsiu, aš stovėsiu už Tiesą. Žinoma. Mes norime Tiesos. Aš atitiksiu ne bažnyčios reikalavimams, bet aš noriu atitikti pagal Dievo Žodį.

⁵⁰ Bet Delila, ar jūs pastebėjote? Ji žinojo, kad Samsonas turėjo jėgą. Ir ji nežinojo, kur glūdėjo ta jėga. Ji negalėjo pasakyti, kas tai buvo per jėgą, bet ten buvo didžiulė jėga, kurią turėjo Samsonas, ir ji norėjo surasti tai. Ir, kaip Delila, ji bandė sužavėti Samsoną savo grožiu. O, ji rengėsi iš tikrųjų seksualiai. Ir ji vaikščiojo prieš jį, ir ji kikenė, kaip kai kurios šiandienės paauglės, ir—ir taip toliau, ir elgėsi tiesiog kaip kažkas kitas, striptizas, stengėsi pritraukti Samsoną prie savęs.

⁵¹ Tai tas pats, ką pasaulis padarė su bažnyčia. Kur dabar jūsų didi Jėga?

⁵² „Na, jeigu mes organizuosimės, tai sutraukys Jėgą“. Katalikų bažnyčia padarė tai.

⁵³ „Bet filistinai puola, Samsonai“. Ir išėjo Liuteris.

⁵⁴ Tuomet jie vėl organizavosi. „Jeigu tu suriši mane kita virve, ji sulaukys mane“. Taigi jie padarė.

⁵⁵ „Ir filistinai puola, Samsonai“. Kas nutiko? Išėjo Veslis, ir sutraukė virves.

⁵⁶ „Taigi tu vis apgaudinėjai mane. Argi nežinai, kad aš myliu tave, Samsonai? Gerai, pasakyk man tiesą, kas tavo širdyje“.

„Gerai, surišk mane kita virve“.

⁵⁷ „Gerai, taigi mes padarysime tai“. Kas tai? Tai denominacinė virvė.

⁵⁸ „Leiskite man būti laisvu, nuo bet kokios denominacijos. Tuomet, aš jums pasakysiu - jums reiks mane pristabdyti“. Taigi, išėjo sekmininkai. Kur yra jūsų Jėga?

„Filistinai puola“. Ir jis vėl sutraukė virves.

⁵⁹ Bet taigi, kas atsitiko? Tai pagavo sekmininkus, jų pastoriai – aukšti teologijos daktarai, koks nors didis vyras. Jie turi tiek pat mokyklų ir apeigų, kiek turi metodistai ar baptistai, ar bet kurie likusieji iš jų. Užeikite į bažnyčia, ir jūs neišgirsitė „amen“, tokie šalti, kaip krūvelė eskimų Šiauriniame ašigalyje. Šalti! Abejingi! „Ir dabar filistinai puola, Samsonai“.

⁶⁰ Filistinai puola, Amerika. Kur ta vienybės dvasia? Kur Sekminių vienybė? „Dievo Asamblėjos“, ir „Suvienytieji“, ir „Dievo bažnyčia“, ir *tie*, *anie* ir *kiti*, kiekvienas iš jų su skirtingais „izmais“, šita su *tu*, ir šita su *anuo*. Mes esame iki

ties susiskaldę, kad kai atvyksti į miestą daryti prabudimo, jei viena bažnyčia tai paremia, tai likusios iš jų net nedalyvauja. Komunistai puola, Amerika.

⁶¹ Kur yra mūsų Jėga? Kur yra mūsų šlovė? Kas tai? Nes mes nuėjome paskui žmogišką išmintį vietoj Dievo Jėgos! Na, jie padarė mūsų pamokslininkus ir dalykus tokius sustingusius ir ceremonialius, kol jie organizavo mus, kol mes tapome tokie ceremonialūs ir kietasprandžiai, kol žmonės. . . Ar jūs kada nors girdėjote bažnyčioje šūkavimus? Jūs neišgirsite, kad kažkas verktų. Raudojimo suolelį padėjo į rūsį. Nebėra daugiau šlovės bažnyčioje. Visa, ką mes darome, tai sėdime ten gale tokie sustingę kaip tik gali būti. Mes nesame laisvi. Mes surišti. Šėtonas su savo moderniais demonais, surišo gyvojo Dievo bažnyčią. Teisingai. Nebėra daugiau Jėgos bažnyčioje. Daugiau nebėra laisvės. Žmonės tokie ceremonialūs ir sustingę! Na, Dievas gali įeiti tarp sekmininkų, ir parodyti, kad Jis yra Dievas, ir įrodyti Jo prisikėlimo ženklus, tai jų net nesupurto. Šlovė! Na, tai gėda! Aš einu po visą šalį, Dievas darbuojasi, darydamas ženklus, ir žmonės sėdi, ir: „Na, aš manau, kad tai gerai. O, aš žinau, kad tai gali būti padaryta“. Tai jų nepajudina! Kodėl? Jie yra surišti Delilos - pasaulio. Jie yra sukaustyti.

⁶² Taigi jie net įtraukė juos į vidų, surišo juos į sąjungą. „Filistinai puola, Samsonai“. Ką tu ruošiesi dėl to padaryti?

⁶³ „O, mes turime dideles denominacijas“. Žinoma. „Mes turime didelę narystę, nei kada nors anksčiau“. Bet kur yra Dvasia? Kur yra Šventoji Dvasia?

⁶⁴ Štai ką padarė šėtonas. Jis suviliojo bažnyčią. Jis ir toliau vilioja bažnyčią: „Ateikite pas mane, aš jums duosiu didingą, didelę bažnyčią štai čia, jeigu jūs tiesiog padarysite *tai*. Jeigu jūs atsikratysite nuo to fanatiko pamokslininko, kurį jūs turite, ir paimsite vyrą, teologijos daktarą su sveika nuovoka, mes pastatysime didelę ir gražią klasikinę bažnyčią, ir būsime panašūs į visus kitus“. Gėda jums! Geriau turėti žmogų, kuris neatskiria kavos pupelių nuo pupų, bet buvo pripildytas Šventąja Dvasia, kuris buvo tvirtas Dievo Jėga.

⁶⁵ Bet ji tapo, o, tokia ceremoniali, kol koks nors vargšas šventasis prasilauš susirinkime, ir kalbės kalbomis, ar šiek tiek šūkaus, ar kažką darys, ir likusieji iš jų žvilgčios aplink ir žiūrės. „Kas tai buvo? Na, įdomu kodėl? Turbūt iš kažkur atėjo koks fanatikas“. Jūs žinote, kad tai tiesa! Koks nors vargšas šventasis įsiterpia, tiek laimingas, kad pakelia savo rankas ir verkia, ir šlovina Viešpatį, kažkas sušuks „amen“, kai pamokslaujama Evangelija, o visi likusieji pasisuka ir žiūri, ką jis pasakė. Tai sekmininkai. Kas nutiko? Jūs sekate metodistų, baptistų pavyzdžiu: jie sekė katalikų pavyzdžiu; katalikai sekė pragaro pavyzdžiu ir, visi kartu, seka paskui pragarą! Teisingai.

⁶⁶ Delila įviliojo jus į didžiules bažnyčias, puikūs, išsilavinę tarnautojai, pagal aukščiausią klasę. „Na, žinote, *toks ir toks* milijonierius štai čia, jeigu mes tik galėtume padaryti, kad jis ateitų į mūsų susirinkimą! O, tai bent! Jeigu jis nėra gimęs iš naujo, jis nevertas, kad būti ten. Man nerūpi, kad jis turi milijoną dolerių. Jeigu jis turi keturiasdešimt kadilakų, ką jis ten beturėtų, jis turi gimti iš naujo, ateiti tiesiai prie naujo gimimo ir būti pilnai atnaujintu Šventosios Dvasios, ir išeiti iš ten su nauju gimimu, šniršpčiodamas (atleiskite man), verkdamas ir šaukdamas, ir kad elgtųsi taip, kaip visi likusieji daro, ir toliau gyventų gyvenimą, kuris įrodo, kad jis gavo Tai. Amen. Štai ko jums reikia.

⁶⁷ „Samsonai, filistinai puola“. Komunistai puola. Pasaulis puola. Šėtonas puola.

⁶⁸ Jie sugrižta, ir jie mato Dievo Dvasią, atliekančią stebuklus ir darančią Jo prisikėlimo dalykus, kuriuos Jėzus pažadėjo, jie sako: „Jūs žinote, aš manau, kad brolis Branhamas turi gana daug psichinės telepatijos. Mano pastorius pasakė, kad tai buvo nuo šėtono“.

⁶⁹ Jūs apgailėtini, veidmainiški, apgauti bedieviai, visi išdailinti, jūs - vilkai avies kailyje! Jėzus pasakė: „Jei jūs būtumėte atpažinę Mane, jūs būtumėte atpažinę Mano dieną“. Bet jūs turite krūvelės Saulių, kurie stengiasi jus padaryti panašius į likusį pasaulį.

⁷⁰ Mes norime krūvelės Dievo vyrų, kurie neina į kompromisą su Žodžiu, bet pamokslauja Tiesą ir stovi už Šventosios Dvasios krikštą.

⁷¹ Bet ką padarė šis pasaulis? Jis nuskuto visą jūsų Jėgą. Jūs buvote gimę Sekminių nazariečiais, bet pasaulis tikrai nuskuto jūsų Jėgą. Dabar tokie pat ceremoningi, kaip ir visi kiti.

⁷² Ką mes ruošiamės daryti? Kas turi įvykti? Yra vienas šaunus dalykas, kuriuo aš manau užbaigti šią temą.

⁷³ Kol Samsonas buvo surištas! Mes negalime turėti prabudimo. Paklauskite mūsų lojalaus brolio, Bili Grahama: „Prabudimas mūsų dienomis!“ Paklauskite Oralo Robertso šauksmą: „Prabudimas mūsų dienomis!“ Paklauskite visų likusiųjų: „Prabudimas mūsų dienomis!“ Kaip mes galime turėti prabudimą, kai mes esame surišti? Mes surišome Šventąją Dvasią savo organizacijomis ir tradicijomis, ir mes negalime turėti Šventosios Dvasios prabudimo. Amen. Aš žinau, kad yra karšta, dėl oro, bet tai Tiesa. Kaip mes galime turėti Šventosios Dvasios prabudimą, kai mes esame tokie surišti ir ceremonialūs! „Dievotumo pavidalas“, - Biblijoje pasakyta, kad jie buvo. „Dievotumo pavidalo, bet atsisakantys Jėgos“. Kieno jėgos? Organizacijos jėgos? Pasaulio jėgos? Bažnyčios jėgos? Šventosios Dvasios Jėgos! Tai yra slapta vieta bažnyčioje. Ir kai bažnyčia priima išsilavinusius pamokslininkus, ir didelius pastatus, ir

puošnumą, vietoj senamadiškos Šventosios Dvasios, jie geriau vėl dirbtų misionierišką darbą. Amen. Tiesa. Kaip jūs ruošiatės turėti Šventosios Dvasios prabudimą, ir žmonės gesina Ją, ir suriša Ją, ir bijo Jos? Štai kur gludi bėda.

⁷⁴ „Filistinai puola“. Tačiau mes turime vieną palaimintą viltį, kol Samsonas buvo kalėjime. . .

⁷⁵ Ką jie pirmiausia padarė, kai jie sugavo jį? Pirma, jie surišo jį. Jie atėmė iš jo jėgą, jie surado jo paslaptį. Jie surado jūsų paslaptį. Pasaulis surado jūsų paslaptį. Na jūs moterys, visos kerpate savo plaukus, kaip tai daro pasaulis. Jūs vyrai, einate ir elgiatės kaip pasaulis. Tai viskas gerai, kalbėti juokelius ir nešvankius juokelius, eiti ir parūkyti keletą cigarečių, ir bėgiojate paskui kaimynų žmonas, ir panašiai, šiek tiek draugiškai išgerti, kad neprarasti savo darbo. Aš geriau gulėsiu ant pilvo ir valgysiu sodos krekerius ir gersiu vandenį iš upelio, ir stovėsiu švarus prieš Dievą, nei eisiu į kompromisą dėl bet kokios rūšies darbo. Teisingai. Tiesa. Likite ištikimi Dievui.

⁷⁶ „Samsonai, filistinai puola“. Branhamo bažnyčia, pasaulietiškas skverbiasi į jūsų tarpą. Kaip dėl šito? Ar jūs atidengėte savo paslaptį? Ar jūs atidengėte tą paslaptį, kurią Dievas jums davė, kai jūs su ašaromis atgailavote ten prieš kelis metus? Ar jūs leidote įslinkti pasaulietiniam formaliam garbinimui? Kas su jumis atsitiko? Dievas gali nužengti ir padaryti stebuklą, pereiti per auditoriją ir pasakyti žmonėms jų širdžių paslaptis, ir viską, gydyti ligonius ir kenčiančius, daryti ženklus ir stebuklus, ir pamokslauti Savo Žodį Šventąja Dvasia, kiek tik jie gali; ir žmonės sako: „Na, spėju, kad viskas gerai. Mums patinka pasiklausyto to kartais, jei nesame per daug pavargę“. Tai Branhamo bažnyčia. Filistinai puola.

⁷⁷ Kai būdavo, kada pamokslaudavo Žodį, ir senų laikų šventieji su ašaromis akyse, atsistodavo ant kojų ir eidavo, raudodami, galbūt netardami nei žodžio, tiesiog apeidavo aplinkui du ar tris kartus, ir atsisėdavo, taip pripildyti Šventąja Dvasia! Žodis maitino juos! „Žmogus bus gyvas ne vien duoda, bet kiekvienu Žodžiu, išėjusiu iš Dievo lūpų“. Filistinai puola, Branhamo bažnyčia.

Filistinai puola, sekmininkai.

⁷⁸ Žinoma, filistinai pagavo jus, likusius iš jūsų, jau prieš daug laiko, kai jūs taip sandariai susiorganizavote, niekas negali įeiti, nebent jūs buvote presbiterionas, baptistas, metodistas, katalikas ar kažkas. Su visais likusiais iš jų, jūs nenorite turėti nieko bendra.

⁷⁹ Taigi, prabudimas mūsų dienomis? Kaip mes jį galime turėti, kai tikrasis prabudimo davėjas yra pasaulio surištas? Dievas neateis ten kur yra pasaulis, jūs negalite tiesiog pasikliauti tuo. Jūs bendraujate su pasauliu, tuomet tai—tai yra viskas. Kai jūs leidžiate įslinkti pasauliui, jūs pradedate elgtis, kaip pasaulis,

tuomet su jumis baigta. Bet kada jūs atlaisvinsite visus pasaulio pančius, ir ateisite pas Dievą, Dievas naudos jus, kol jūs vėl nenueisite flirtuoti.

⁸⁰ Čia yra tik viena viltis, kurią aš turiu ši ryta, užbaigiant savo pamokslą, yra tai: „Kol Samsonas buvo surištas, užaugo naujų plaukų sruogos“.

⁸¹ Dievas siuntė mums kitą Bažnyčią, tiesiog prieš laiko pabaigą, kad Šventosios Dvasios Jėga galėtų įeiti į ją, Dvasios pasireiškimuose, ir kad Morkaus 16 galėtų lydėti Bažnyčią, Darbų 2:4, Darbų 2:38, visa tai eis kartu su Bažnyčia. Ženkilai ir stebuklai lydėjo apaštalus. Dideli Jo prisikėlimo ženklai lydėjo juos. Kol mes kalėjime, be abejo Dievas kažkur augina pasėlius dėl paskutinių didžiųjų žudynių. Gal tai esate jūs, mano drauge krikščioni, esantis čia ši ryta, tai galbūt jūsų jėga pradėjo augti. Aš meldžiu, kad šis pamokslas ši ryta, ir ten šalyje, kur jis nukeliaus, aš tikiuosi, kad šis pamokslas padės atnešti vitaminą į jūsų organizmą, nuo kurio vėl išaugs dvasinė Jėga jūsų gyvenime.

Palenkime savo galvas ir melskimės.

⁸² O Viešpatie Dieve, Dangaus ir žemės Kūrėjau, Amžino Gyvenimo Autoriau, ir visokio gero ir dvasinės dovanos Davėjau, paimk šiuos žodžius ši ryta ir įdėk juos į širdis, ir laistyk juos, Viešpatie. Tegu žmonės meldžiasi apie šiuos dalykus, matydami, kaip pasaulis įviliojo bažnyčią, ir galiausiai surado jos Jėgą, surado jos slaptą vietą, surado kur glūdi jos paslaptis, ir nuskuto tai. Paėmė žmones, kurie kartą šaukė pergalę, kartą turėjo pergalę, ir juos nuskuto, kad pasiliktų namuose trečiadienio vakarą, žiūrėti televizijos programą. Atėmė džiaugsmą iš jų širdžių, ir davė jiems daugiau meilės pasauliui nei, kad jie turi Dievui. Davė jiems daugiau pasaulio, pasaulietiškumo, didesnį troškimą pasaulietiškų pramogų nei, jie turi pamokslaudami Evangeliją. Jeigu čia nėra didingo orkestro ir daug pratęsimų, ir rekvavimo ir taip toliau, jie daugiau nenori senos Evangelijos, kuri atneša sielai džiaugsmo ašaras, kuri sugražina Dievišką išgydymą, kuri atstato apaštališkas dovanas bažnyčioje, kuri atneša prisikėlusį Kristų, šios dienos Mesiją.

⁸³ Bet kaip Izraelis buvo surištas jų karaliais, kad jie nebegalėjo sekti tikru Karaliumi; ir tikras Karalius, kai Jis atėjo, jie neatpažino Jo. Taip ir šiandien. O Viešpatie, Šlovės Karalius pasirodė Šventosios Dvasios pavidale, ir, Viešpatie, jie nepažino to. Jie neatpažino to. Jie taip stipriai susiorganizavo, kad jie nesupranta to, kadangi to nėra jų organizacijoje. Viešpatie, tai šėtono darbas, kuris padarė tai su žmonėmis.

⁸⁴ Tegu Dievo Samsonas, tegu tiesa širdyje, tie, kurie ilgis ir rauda, ir maldauja, ir laikosi, tegu jie stovi su tuo, Viešpatie, kol neužaugs nauji pasėliai, kol vėl neateis džiaugsmas Sione, ir išeis grupė, kuri galės atpažinti ir suprasti, kurie galės matyti

Mesiją ir paslėptą Jėgą, kuri yra paslėpta nuo pasaulio, kad dabar jie nesupras. Suteik, Viešpatie, kad jie pamatytų tai. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

[Tuščia vieta juostoje—Red.]

. . . Jėgą tiesiog dabar,
O Viešpatie, Jėgą siusk tiesiog dabar
Ir krikštyk kiekviena.

Jie buvo aukštutiniam kambary,
Jie visi buvo vieningi,
Kai nusileido Šventoji Dvasia
Kas buvo pažadėta mūsų Viešpaties.

O Viešpatie, Jėgą siusk tiesiog dabar,
O Viešpatie, siusk Jėgą tiesiog dabar;
O Viešpatie, Jėgą siusk tiesiog dabar
Ir krikštyk kiekviena.

⁸⁵ Kaip aš myliu Jį! Tiesiog siusk Jo Jėgą! Jie buvo aukštutiniam kambary, visi bendros nuomonės. Visas pasaulis buvo pasitraukęs iš jų. Jie buvo ištuštinti, ir Šventoji Dvasia atėjo.

⁸⁶ Šiandien jie sako: „Ateik, prisijunk prie bažnyčios, įrašyk savo vardą į knygą. Arba atsiklaupk ir sakyk: „Aš išpažįstu Kristų kaip Dievo Sūnų, atsistok“. Šėtonas daro tą patį. Žinoma. Šėtonas buvo pakrikštytas, kai Judas buvo pakrikštytas. Šėtonas išėjo ir pamokslavo Evangeliją, kai Judas išėjo ir pamokslavo Evangeliją. Bet šėtonas negavo Šventosios Dvasios. Štai taip. Štai kur yra paslėpta Jėga, tas prisikėlimas, kada tikrai žinai, be mažiausios abejonės. Amen.

⁸⁷ Ji yra čia. Ta pati Šventoji Dvasia, Ta, kuri buvo ant Mesijo, tebėra ant Jo Bažnyčios. Ji niekada nepalieka. „Aš visada būsiu su jumis, netgi jummyse, iki pasaulio pabaigos. Aš būsiu ten. Darbus, kuriuos Aš darau, jūs irgi darysite. Daugiau nei šis, jūs darysite, nes Aš einu pas Savo Tėvą“.

⁸⁸ Bet pasaulis eina į kompromisą su tuo: „O, tos dienos praėjo!“ Tiesiog tai, ko nori šėtonas, kad jūs darytumėte. Jie nori jūs apžavėti. Dievas nori jus pakrikštyti. Dievas nori, kad jūs. . . Jūs sakote: „O, aš netikiu viskuo, ką jie daro“. Pirmyn ir gyvenk, pirmyn ir gyvenk savo nuodėmėje, gyvenk savo nuodėmėje. Bet iki tol, kol jūs nesupūsitate, kol nesupūsitate savo paties supratimui, kol jūs nesupūsitate savo paties manieroms, ir būsite atnaujintas ir gimęs iš naujo, ir tas naujas Gyvenimas visiškai skirsis nuo to, kuris nugrimzdo.

⁸⁹ Grūdas nugrimzta geltonas, jis išauga žalias. Nugrimzta kietas, sukaustytas, jis išauga lankstus ir siūbuojantis vėjyje. O, šlovė! Aleliuja! Kai vėjas pradeda pūsti, grūdas negali nieko padaryti, kaip tik judėti, keistis, bet mažas—mažas stiebelis lankstosi ir džiaugiasi, tuomet auga, stiprėja. Jis niekada netaps

stiebu, kol grūdas nėra miręs ir supuvęs. Ne tik miręs; bet supuvęs. Daugiau nebegali sugrįžti, bet iš jo išauga gyvenimas.

⁹⁰ Kaip aš sakiau neseniai, gimimas – tai nemalonus dalykas, nešvarus, netgi labai nešvarus dalykas, bet būtent ten yra gyvybė. Kada jūs laikote save nešvariu, laikote savo metodistų, baptistų ir sekmininkų mokymus nešvariais, ir mirštate prie altoriaus, tuomet įeina nauja Gyvybė. Šventoji Dvasia daro jus aukščiau šito; jūs matote Dievą.

⁹¹ Vieną šlovingą dieną mes pamatysime Jį. Vieną dieną, ten kur mirtingo akiratis negali pasiekti, mes pamatysime Jį. Jūs tikite tuo? Vieną dieną, ten kur mirtingo akiratis negali pasiekti, ten laukia manęs nuostabus rytojus.

⁹² Praeitą vakarą aš stovėjau čia prie kampo, ir pamaniau, kad aš mačiau mažąjį Rabai Lavsoną. Kai jis būdavo čia, ir pasiekdavo savo sena lazda, ir pritraukdavo mane, su savo lazda aplink mano kaklą, čia prie sakyklos, ir dainuodavo dainą: „Ten laukia manęs. . .“ [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . ? . . .

⁹³ kažkas įvyko! Tai patraukė pasaulį. Aš pradėjau matyti dalykus kitaip. Aš labai nerimavau dėl to, kokių būdu tie amerikiečiai elgiasi, pastoviai, metai iš metų, matydamas moteris ir vyrus, kaip jie degraduoja ir puola į nuodėmę, kol aš beveik visiškai išsekau, du ar tris kartus, nerimaudamas dėl to. Vakar, aš pasakiau Dievui: „Aš daugiau nesijaudinsiu. Tavo Žodyje tai pasakyta, jog taip bus. Bet aš stosiu į prasilaužimą ir šauksiu prieš tai, visa savo esybe“.

⁹⁴ Kartą, stovėdamas ten prie „Greens Mill“, savo oloje, toje negyvenamoje vietoje, meldžiausi visą dieną. Ir apie trečią valandą, saulė leidosi, ir stovėjau ten, žvelgdamas anapus, išėjau iš olos, ant aukštos uolos. Ir aš stovėjau ten, žvelgdamas į rytus, šlovindamas Viešpatį. Ir aš galėjau matyti, kaip saulė juda už medžių virš kalno viršūnės, kai aš žvelgiau per kanjoną į kitus kalnus, ir tankūs medžių lapai nejudėjo, tiesiog taip ramu, kaip tik gali būti. Ir aš pasakiau: „Viešpatie, kartą Tu paslėpei Možę uolos plyšyje, ir Tu praėjai pro jį, nes jis buvo išvaręs. Bet Tu praėjai, jis pasakė, kad tai „buvo panašu į žmogaus nugara““. Aš pasakiau: „Paslėpk mane plyšyje, Viešpatie“. Maždaug tuo metu, vienoje mano pusėje, praėjo lengvas Vėjelis, judėjo tolyn per krūmus. Jis tiesiog judėjo, praėjo tiesiai pro mano šoną, lengvas Vėjelis, judėjo tolyn per mišką. Aš stovėjau ten.

Vieną dieną, tik Dievas žino kur ir kada,
Visi mirtingojo gyvenimo ratai sustos,
Tada aš eisiu gyventi ant Siono kalvos.

Vieną dieną ten, kur mirtingojo akiratis negali
pasiekti,

Vieną dieną, tik Dievas žino kur ir kada,

Kas nutiks? Ji uždarys, visų tų mažų ratelių sukimaši.

Visi mirtingojo gyvenimo ratai sustos,
Tada mes eisime gyventi ant Siono kalvos.

Pasuka žemyn, mielas vežimas,
Atvyksta parvežti mane Namō;
Pasuka žemyn, mielas vežimas,
Atvyksta parvežti mane Namō.

Jei tu pateksi ten anksčiau nei aš,
Atvyksta parvežti mane Namō;
Pasakyk broliui Bosvortui ir taip pat visiems
mano draugams,
Tiesiog atvyksta parvežti mane Namō.

Dabar pasuka žemyn... (Vieną dieną jis
nusileis ir paims mane)... vež-...
(Kiekvienas medis degs; Dievo Angelai,
ugniniai vežimai)... parvežti mane Namō;
Pasuka žemyn, mielas vežimas,
Atvyksta parvežti mane Namō.

⁹⁵ Vieną iš tų dienų, vieną iš tų dienų, prislėgtomis mano mirties
valandomis, aš lauksiu Jo ateinant. Tai tiesa.

Aš pažvelgiau už Jordano, ir ką aš pamačiau
Atvyksta parvežti mane Namō; (kaip senas
Elijas žvelgė už Jordano)
Būrys spindinčių Angelų ateina paimti manęs,
Jie atvyksta parvežti manęs Namō.

Pasuka žemyn, nusileidžia, mielas vežimas,
Atvyksta parvežti mane Namō;
Pasuka žemyn, mielas vežimas,
Atvyksta parvežti mane Namō.

⁹⁶ Viešpats Jėzus, palaimintas šio vežimo Vežėjas, senojo Siono
laivo Kapitonas, Gyvenimo valtis, juda per pastatą, kalba, Jo
Buvimas yra čia. Ta pati Šventoji Dvasia, kuri prikėlė Jį iš kapo -
yra čia.

⁹⁷ Kadangi jie neišdalino maldos kortelių, ar yra čia kas nors,
kas ne iš šio miesto, ko aš nepažįstu, kuris čia, kad už jį
pasimelstų? Pakelkite savo rankas, kurių aš nepažįstu. Pakelkite
savo rankas, kurių aš nepažįstu. Jūs, jūs ten. Aš tikiu nedidukas
vaikinas su ūsais ten gale, kažkas pakėlė savo ranką gale anoje
pusėje. Taip, jūs ar jūs pakėlėte savo ranką? Gerai. Gale ten, jūs,
pone. Gerai. Ar aš visų jūsų nepažįstu? Tas Viešpats Jėzus, tas
pats kaimenės Piemuo čia, ar jūs tikite, kad Jo pažadai yra tikri?
Jis patepa Savo bažnyčia, ir „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip
pat darysite. Netgi didesnę nei šis jūs darysite, nes Aš einu pas
Savo Tėvą. Daugiau nei šis!“ Ar jūs tikite tuo?

⁹⁸ Ar jūs pakėlėte savo ranką, kad jūs nepažįstate manęs? Ar jūs
tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kas jūsų širdyje, gali kalbėti
man, kaip Jis tai padarė moteriškai, palietusiai Jo drabužį? Ar

jūs tikite, kad Jis yra Aukščiausias Kunigas, kuris gali atjausti mūsų negaliose? Jeigu Dievas apreikš man jūsų būklę, ar jūs patikėsite manim, esant Jo pranašu, patikėsite, kad Jo Buvimas yra čia ir štai kodėl Jis leidžia tai? Jūs meldžiatės už savo žmoną. Pas ją pažeistas dubuo, išniřęs dubuo. Teisingai. Jeigu tai tiesa, atsistokite. Gerai, eikite, suraskite ją, sveiką. Amen.

⁹⁹ Kaip apie jus, ten gale, nedidelis vyrukas, kuris atsistojo, turintis ūsus? Ar jūs tikite visa savo širdimi? Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti jūsų bėdas? Ar jūs tikite, kad su jūsų sėnumi viskas bus gerai? Jūs tikite? Turite sėnų, jam galvos cerebrinis paralyžius. Teisingai. Jūs esate ne . . . Jūs iš Kentukio. Jei tai tiesa, pakelkite ranką. Aš jūsų nepažįstu, ar taip? Jeigu taip . . . Pakelkite savo ranką štai *taip*, mes nepažįstame vienas kito. Teisingai. Pasitikėkite Dievu. Ar jūs tikite? Kadangi jūs tikite, rasite savo berniuką tokiu, kaip tikite. Tiesiog įsidėkite tai į savo širdį.

¹⁰⁰ Kas dar čia kėlė savo rankas, kurių aš ne—ne . . . Ar tai buvote jūs? Gerai, misteris, jūs tikite manim, esant Dievo pranašu? [Vyras sako: „Amen“—Red.] Jūs tikite, visa savo širdimi? Jums nebūtinai lipti čia, tiesiog pasilikite ten. Gerai, pone, kokia jūsų problema - pas jus kutraligė. Ir tai atsiliepia jūsų kojai. Jūs esate iš Ohajo. Jūsų vardas yra ponas Mileris. Grįžkite namo ir būkite sveikas. Gerai, tikėkite visa savo širdimi. Gerai.

Jūs tikite visa . . . ? Tikėkite tu. Jei jūs galite patikėti!

¹⁰¹ Ponia, sėdinti čia, ar jūs buvote pakėlusį savo ranką? Stambi moteris, su akiniais, ar jūs tikite visa savo širdimi? Jūs tikite visa . . . Jūs tikite, kad aš esu Dievo tarnas? Jūs tikite? Gerai, jeigu Dievas pasakys man, kokia jūsų bėda, ar jūs patikėsite? Širdies problema. Gerai, pakelkite savo ranką, jei tai tiesa. Gerai.

¹⁰² Ponia šalia jūsų, pakėlė ranką. Širdis; bet iš tikrųjų tai jūsų akys. Aš pažįstu ją. Gerai, jeigu jūs galite patikėti!

¹⁰³ Ten gale, vyras šalia gale, taip pat turi širdies problemą, ir odos liga. Ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? Jūs tikite, pone?

¹⁰⁴ Ten vyras, gale kažkur, pakėlė savo ranką, kuris ne . . . Ponas Šubertas. Gerai, pone. Gerai, ar jūs tikite? Tai taip pat dėl jūsų akių, ar ne? Jūs taip pat meldžiatės už savo motiną, sėdinčią štai ten. Jei tai tiesa, pakelkite ranką. Mes esame nepažįstami. Ar ne taip? Paspauskite ranką, paspauskite vienas kitam ranką. Gerai, teisingai. Jeigu jūs galite patikėti - jūs galite gauti!

¹⁰⁵ Prisikėlęs Jėzus Kristus yra pastate. Jis yra tas pats. Ką Tai daro jums? Ar leisite pasauliui iščiulpti visą jėgą iš jūsų? Šlovė! Aš noriu naujo gimimo! Aš noriu naujo Gyvenimo! Man nerūpi kokių lėktuvu Tai atkeliaus jeigu aš turėsiu būti šventas velenėlis, bet kas. Man nerūpi kokių lėktuvu Tai atkeliaus, aš noriu tikros Šventosios Dvasios, tokios kokia dabar ant manęs. Aš noriu išlaikyti Ją! Aš geriau turėsiu Ją, nei viso pasaulio dalykus. Amen! Ar jūs tikite? Ar jūs tikite, kad Jis yra čia?

106 Tuomet, dėkite rankas vienas ant kito. Pasakykite man, ką dar Jis galėtų padaryti. Nieko. Dabar turėkite tikėjimą. Tikėkite, kad viskas baigta.

107 Viešpatie Dieve, Dangaus ir žemės Kūrėjau, Amžinojo Gyvenimo Autoriau, ir visų gerų dovanų Davėjau, Tavo Dvasia čia yra su tokiu patepimu, Viešpatie, atrodo, tarsi pastatas alsuoja, judėdamas pirmyn ir atgal. Kodėl žmonės negali to suprasti, Viešpatie? Ar jie—ar jie tiek daug susiję su pasauliu, ir tapo tokie šalti ir formalūs ir ceremonialūs, kol jie daugiau nebegali atpažinti Tavęs? Viešpatie Dieve, tegu ši Jėga uždega kiekvieną, ir kiekvienas sergantis asmuo būna išgydytas, kiekvienas nusidėjėlis išgelbėtas, ir tebus Dievui šlovė. Aš prašau to per Jėzų Kristų, Dievo Sūnų. Amen.

108 Ar jūs tikite tuo? Pakelkite savo rankas. Ar jūs priimate savo išgydymą? Telaimina jus Dievas. Dabar eikite ir suraskite tai, tiesiog tokiu būdu, kaip jūs tikite, taip ir bus. Aš matau virš kitų atsiskleidžiantį regėjimą. Gerai. Aš turėsiu sugrįžti šį vakarą.

109 Jeigu jūs dabar netikite, tai jūs niekada nepatikėsite. Tai tiesa. Jėzus padarė tai vieną kartą, ir jie pasakė: „Tu esi. . . Mes žinome, kai Mesijas ateis, Jis mums pasakys tai“. Ji pasakė: „Aš žinau, kad Mesijas tai darys. Bet Kas Tu esi?“

Jis atsakė: „Aš esu Jis“.

110 Tuomet ji nubėgo į miestą ir pasakė: „Ateikite, pažiūrėti Vyro, Kuris žinojo kas aš buvau ir ką aš esu padariusi. Ar tai nėra Mesijas?“

111 Jis pasakė: „Šie dalykai vėl pasirodys paskutinėmis dienomis. Bažnyčia pamokslaus Tiesą, Ji stovės ant Žodžio. Ji vykdys visus Dievo Įsakymus. Ji nebendraus su pasauliu. Ir Aš judėsiu per Ją, ir darysiu tuos pačius dalykus“.

112 Bet Jis pasakė: „Jie bus apsvaigę, išdidūs, mylintis malonumus labiau nei Dievą, paliaubų laužytojai, melagingi liudytojai, turintys dievotumo pavidalą“, labai religingi, vaikštantys į bažnyčias. „Turintys dievotumo pavidalą, bet atsiskantys Jėgos. Nuo tokių pasitrauk!“

113 Jūs žmonės, kad ir kur jūs buvote bažnyčioje, kuriuos Jis pašaukė tiesiog dabar, regėjimas pasitraukė nuo manęs. Jei—jei tai buvo tiesa, tai, ką aš pasakiau, ir aš jūsų nepažinojau, pakelkite savo rankas, kas tai bebuvo. Visur bažnyčioje, kiekvienas—kiekvienas asmuo. Gerai. Matote? Nepažinojau jų, niekada jų nemačiau; bet Šventoji Dvasia yra čia, ir Ji pažįsta jus. Ar nematote, kad tai ne aš?

114 Klausykite! Jeigu Jis man tai paves, Jis patikės man Žodžio Tiesą, kadangi Tiesa gali ateiti tik per Žodį. „Atgailaukite, kiekvienas, ir būkite pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, jūsų nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną, nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams, tiems, kurie toli, tiek, kiek

Viešpats, mūsų Dievas pašauks“. Ar jūs tikite tuo? Greitai turėtų būti krikšto tarnavimas.

¹¹⁵ Palenkime savo galvas. Aš paprašysiu pastorių pasimelsti, kol jie ruošiasi krikšto tarnavimui. Manau, kad prasidės krikšto tarnavimas. Gerai.

BAŽNYČIA, APGAUTA PASAULIO LIT59-0628M
(A Deceived Church, By The World)
BAŽNYČIOS SERIJOS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1959 m., birželio mėn. 28 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org